

UFO

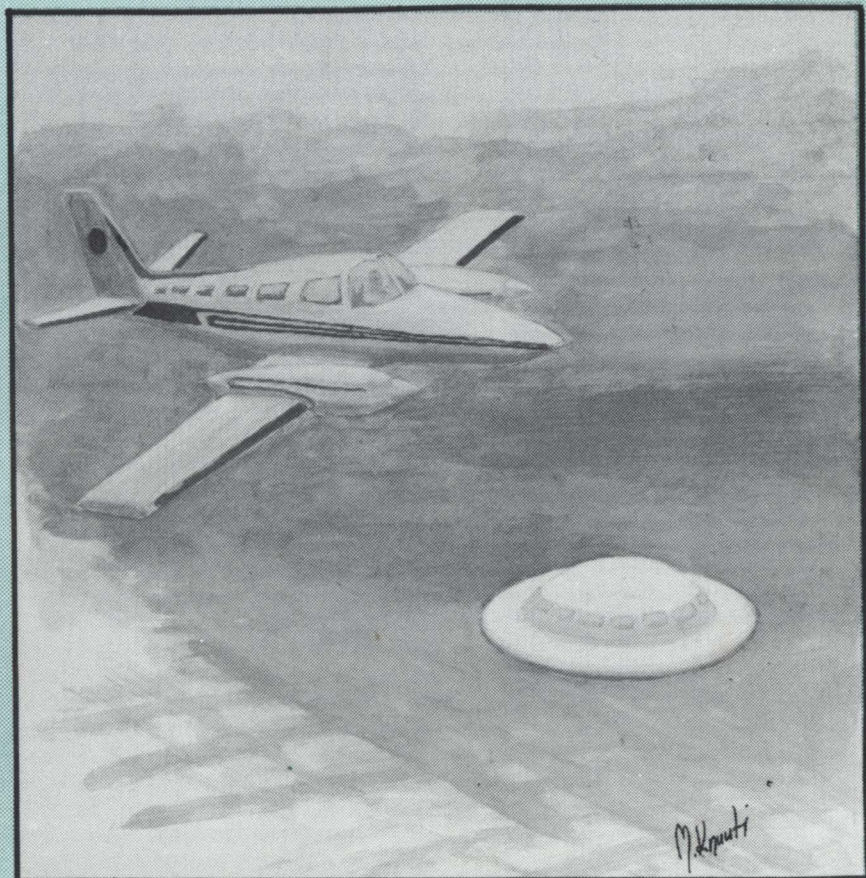

INFORMATION **NR. 3 1985**

Amerikansk flygveteran mötte

UFO på nära håll.

— SIDAN 6 —

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utk. med 6 nr/år. Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan. — 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Märta Engzen, Lars Nilsson, Kenneth Eek och T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård,
596 00 Skänninge.
Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:
Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 8 43 25-0
UFO-Information 100 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg motages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att te ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

UFO-Information utkommer ej regelbundet varannan månad.

Beställ UFO-Infos HANDLINGSPROGRAM

genom att sätta in

30:-

på postgiro 84325-0

Missa inte UFO-Infos pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den verkligt UFO-intresserade.

Beställ den medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in 35 kronor på postgiro

84325-0

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

Reinkarerade väsen besöker oss i farkoster

Genom åren som gått har en hel del UFO-material passerat mitt skrivbord. Även om det på intet sätt är representativt för hela UFO-problemet, utgör det ändå ett tvärsnitt av de åtminstone i Sverige mest kända observationerna under de sista 20 åren.

Det slår mig att det finns något som liknar tendenser, även om det är för tidigt att dra absoluta slutsatser. En av dessa indikationer är att det tycks, som om personer som sysslar med elektriska arbeten eller arbetar i den branschen kontaktas oftare av dessa UFO:s. Man kan givetvis ha sina gissningar varför!

Jag avstår dock från att gå in på dessa spekulationer utan nöjer mig med att konstatera att så är fallet. Vidare synes det mig som UFO ofta uppträder med eller i samband med andra fenomen av naturlig orsak, t.ex. i samband med åska, flygplan, raketuppskjutningar eller i dimma och dåligt väder. Då uppstår automatiskt följdfrågan: Är dessa kamaouflerande saker styrda av UFO:s eller vet de om, att de skall ske och inrättar sina besök därefter?

Säkert är dock att de tycks veta tillräckligt om jordens folk för att kunna leka kurragömma med oss av ena eller andra orsaken. En orsak tycks då vara att inte avslöja sin identitet. Därmed råder väl ingen tvekan. En annan egenhet hos dessa besökare är att de medvetet tycks förvilla oss. Även detta är ett led i en medveten plan att inte avslöja sina avsikter här på jorden. Av detta kan man dra slutsatsen att det finns ett intellekt med i bilden. Det kan

alltså inte röra sig om illusioner, för i så fall kommer de från våra egna hjärnor, vilket jag finner osannolikt. Vi vet ju att avfall och stora eller mindre avtryck förekommer, och dessa orsakas inte av hjärnspöken utan av fysiska föremål.

Skulle det röra sig om robotar eller andra liknande saker, måste det ändå finnas ett intellekt bakom. Man får nog finna sig i att vara observerad och övervakad av någonting vi inte förstår eller får grepp om. På senare tid har man gjort gällande, att man på regeringsnivå samarbetar med dessa UFO. Jag finner inte detta trovärdigt av den anledningen, att ett sådant samarbete förr eller senare skulle avslöjas med påföljd att man skulle få veta vad dessa UFO:s är, vad de vill etc. Jag tror nämligen inte att jordens regeringar samarbetar med något som de inte vet någonting om, vad det vill och vart det leder. Det verkar inte logiskt och alltså heller inte sannolikt.

Hur jag än vrider och vänder på problemet ligger ändå den teori närmast, som jag tidigare nämnt, nämligen att livet är evigt. Tiden existerar ej, reinkarnation är ett faktum och det är alltså vi själva i ett annat liv som besöker moder jord. Tills någon presterar något väsentligt nytt i frågan, som kan ändra mina funderingar är jag övertygad om att det är vi själva som kommer åter på ena eller andra sättet.

UFO över Östergötland

Av Carl-Axel Jonzon

Om ni bor i Motala med omnejd vill jag uppmana er att "se uppåt"! Har ni inte sett något oidentifierat flygande föremål tidigare i ert liv, så tycks chanserna vara betydligt större i vår. I varje fall har det förekommit en hel del egendomliga ljus-sken, föremål och annat.

Det började med att en 42-årig kvinna i Motala observerade ett kupolliknande föremål den 27 mars kl. 21.30 på kvällen. Så här återger hon händelsen för UFO-Information:

Dagen var besvärlig. Jag var hemma från arbetet på grund av förkylning med stark huvudvärk. På kvällen satt jag framför TV-apparaten. Till höger om mig var fönstret med utsikt över grannhuset och längre bort ligger Vättern men den är inte synlig från fönstret. Klockan var ungefär 21.30, då jag genom fönstret fick se ett mycket starkt eldsken. Jag trodde då, att den brann någonstans i grannhuset. Nyfiken på vad det kunde vara reste jag mig ur soffan och gick fram till fönstret, och där blev jag vittne till något jag aldrig tidigare sett.

Ovanför grannhuset syntes först en ljusboll, som strålade ett gulaktigt ljus ned mot marken. Efter något ögonblick ändrades bilden så till vida att en kupolliknande farkost framträdde. Den avgav samma slags ljus, men det tycktes som om det ljus som nådde marken inte kom från farkosten direkt utan bildades en bit under den. Det bildades alltså ett tomrum runt farkosten, ett rum som saknade ljus.

Själva farkosten var upplyst med mycket starkt avgränsade konturer. Så småningom sänkte den sig ner över, eller rättare bakom, grannhuset för att sedan åter stiga upp och göra en piruett på himlen. Sedan

försvann den bort i det mycket dåliga vädret, det var nämligen snö och dis vid den aktuella tidpunkten. Något ljud hörde jag inte, men då skall man komma ihåg att jag befann mig inomhus, och jag hann inte öppna fönstret vilket jag heller inte tänkte på att göra.

Hur länge jag blev vittne till händelsen får bli en uppskattning. Jag kontrollerade inte på klockan hur lång tid det hela varade. Jag skulle tro att det rörde sig om 40-50 sekunder. Den skenbara storleken av föremålet var en meter. Avstånd och höjd kan jag inte uppskatta, men eftersom vädret var det sämsta tänkbara kan föremålet inte ha varit särskilt långt borta.

Ja, så långt kvinnans berättelse. Jag var givetvis på plats och kollade så gott det nu går i efterhand. Emellertid kunde jag konstatera, att UFO:t försvann i 30 grader nordvästlig riktning och att det troligen varit mycket nära grannhuset beroende på den dåliga sikt som rådde den aktuella kvällen.

Eftersom jag gärna ville få observationen bekräftad av fler vittnen, vidtalade jag Motala Tidning att göra en förfrågan om andra personer observerat något ovanligt den aktuella kvällen. Och det hade man! Jag blev nästan nedringd av människor som sett mystiska ljussken och ljusblixtar samtidigt med den omdömda händelsen. Det skulle föra allt för långt att återge alla rapporter, varför jag avstår från detta med ett konstaterande att den inträffade händelsen är mer än väl bevisad.

Nu var det inte slut med detta. Det var endast upptakten till flera händelser, vilka jag fick reda på genom min förfrågan i Motala-Tidningen.

Redan den 24 mars, också då omkring 21.30-tiden, inträffade en annan märklig händelse. Så här berättar vittnet, en man. Vi var på hemväg i bil vid den aktuella tidpunkten och färdades genom Motala då luset, motorn och bilradion plötsligt upphörde att fungera. Den kom samtidigt liksom en kall vindil, som gick genom märm och ben. Vi rös och det kändes mycket obehagligt. Vi såg ingenting men hörde ett sus i samband med den kalla vindilen. När bilen rullat ett obestämt antal meter, startade den igen och radio och ljus återkom. Allt var som vanligt igen. Vi har ingen förklaring till vad det kan ha varit, möjligen ett UFO, säger mannen till UFO-Information.

Fredagen den 29 mars var det Vadstenas tur att få besök. Fem pojkar som varit på discotek lämnade detta vid 22.00-tiden och såg då ett kupolformat föremål färdas i västlig riktning ut över Vättern. Den 28 februari såg en person en farkost på mycket låg höjd över kyrkogården i Motala. Den var också kupolformad och avgav ett svagt surrande ljud.

Av de rapporter som kommit oss tillhanda framgår, att den farkost som kvinnan såg vid 21.30-tiden färdades mot Linköpingshålet men var

tillbaka någon mil norr om Motala vid 23.00-tiden, då den lyste upp en hel dal vid en plats som heter Björka. Det framkom också, att kvinnans huvudvärk försvann då hon såg föremålet. Vi fick också vetskap om äldre iakttagelser som gjorts på mycket nära håll i Motala. Det är det gamla vanliga: Man tiger med vad man sett, men så småningom kryper det ändå fram. Man skulle önska att ämnet inte vore fullt så värdeladdat utan att man vågade tala om vad man upplevt omedelbart. Detta skulle underlätta betydligt.

Slutligen bör nämnas, att en person hittat och uppvisat en fallskärm som användes i samband med uppskjutande av fallskärmsljus. Personen ifråga gör gällande, att det skulle vara detta som orsakat observationen kl. 21.30. Även om så skulle vara fallet förklarar det inte de övriga observationerna, den som gjordes t.ex. kl. 23.00 ca en mil från Motala. Det framgår också av mina samtal med vittnena att det rörde sig om flera ljusperioder: Alltså kan även fallskärmsblosset utgöra ett av de ljus man sett. Någon exakt förklaring till vad som egentligen skett torde man knappast kunna få.

HANDLINGSPROGRAM

Om Du har varit med om någon UFO-upplevelse eller tror Dig komma att uppleva det, kan det vara av intresse att veta vad man skall göra. Vi har ett handlingsprogram som Du kan beställa från oss genom att sätta in 30 kronor på postgironummer 84325-0 och skriv på talongen "Handlingsprogram".

Amerikansk flygveteran mötte UFO på nära håll

Det kunde inte vara något misstag - det främmande föremålet som plötsligt blev synligt var en farkost av metall med fönster.

- Jag kallar det inte ett UFO - emedan jag tydligt identifierade det, förklarar Floyd Hallstrom. - Det var ett flygande tefat. Jag vet det, jag såg det, jag såg det, det går ej att ta misste på. Runt och med en sluttande topp. Det var silverfärgat, likt nickel eller polerat stål eller krom. Jag såg det passera under mig. Det färdades i motsatt riktning endast 300 meter under mig.

Hallstrom bör veta vad han talar om. Han är pensionerad och har varit chef för en flygvapenbesättning samt har licens som privat pilot med 37 års flygning.

Hans observation - en nära sammanstötning av första graden, enligt ufologisk beskrivning - skedde klockan 13.07 den 1 januari 1978 på 2.250 meters höjd över Santa Monica i Kalifornien. Södra Kaliforniens avdelning av the Mutual UFO network (Mufon), en organisation som upprättats av seriösa forskare, anser det vara en av de mest otroliga rapporter de någonsin erhållit. Det var genom Mufon som jag hörde talas om Hallstroms märkliga upplevelse.

Här beskriver Hallstrom sin sammanstötning:

- Jim Victor som flög en Mustang II och jag som flög en Cessna 170 A var på väg från Oxnard i Kalifornien till Browns Field, San Diego för att leverera Mustangplanet, som Jim

hade sålt till en kund. Jag var med för att skjutsa hem Jim då han levererat planet.

- Vi lämnade Oxnard ungefär klockan 12.35. Jag flög direkt mot Lax (Los Angeles internationella flyghamn) i nästan rak linje från Oxnard till Beverly Hills på insidan av bergen vid kusten. Jim tog rutten genom Mugu och ned efter kustlinjen över Pepperdine. Vi kontaktade varandra flera gånger under flygningen för att hålla varandra informerade om vår position i avsikt att flyga tillsammans till San Diego.

- Jims flygplan var snabbast. Trots att han startade efter mig, anlände han till Los Angeles-området före mig. Jag anlände till kanten av Santa Monica och lämnade Beverly Hills-området. Jag lämnade en höjd av ungefär 087 och ställde in Lax Vor (vertikalt linjeläge) för att komma in över Lax centrum på 2.280 meters höjd och därigenom klara Tca (inflygningskontrollen).

- Vid denna tidpunkt kontaktade Jim mig för att få reda på min position. Jag berättade att jag var på 2.280 meters höjd och just skulle nå norra kanten av Santa Monica. Han rapporterade sin position över Lax, så jag bad honom flyga vidare ner till San Diego, eftersom jag var senare än honom. Sedan skulle vi mötas där, efter det att han träffat sin kund.

- Jim rapporterade att han var på 2.340 meters höjd. Jag spanade rakt framåt för att se om han syntes till. Jag befann mig över Santa Monicas

affärscentrum, cirka 4-5 km från flygplatsen. Jag kunde se det mycket klart - och Hughes flygfält och Lax på avstånd. Då såg jag en prick som kom fram ur diset. Det låg dimma över Lax och det inre av landet runt Highland Park-området, med en topp på omkring 2.000 meter. Santa Monica sågs dock kristallklart. Blå himmel, inget hinder någonstans, absolut klart. Jag kunde se trafiken och byggnaderna på marken. - När jag såg pricken trodde jag det var Jim. Jag betraktade den under en minut - den verkade att bli större och närmade sig snabbt. Jag insåg då, att det inte var Jim i sin Mustang II.

Tefatsformad rund farkost

Hallstrom var speciellt vaksam med tanke på den livliga trafiken i detta område. Han höll ett vakande öga på föremålet när det närmade sig honom, medveten om att dess höjdläge var nära hans eget. Han kunde se, att det skulle passera till vänster under honom. Farkosten såg ut att röra sig mycket snabbt, men eftersom den färdades mot honom kunde han ännu inte avgöra dess hastighet.

Hallstrom fortsätter: - När det kom närmare kunde jag konstatera, att farkosten inte hade några vingar, inget horisontellt stjärtparti och ingen stabilisator som vanliga flygplan har.

- Med min erfarenhet som helikopterpilot kom jag fram till, att det måste röra sig om ett slags helikopter avsedd för passagerare, som möjligen kom fram Lax och medförde passagerare till de lokala terminalerna. Jag började titta efter rotn och stjärtrotorsektionen för att avgöra vilken typ av helikopter det var, men när den kom närmare såg jag att det inte fanns någon rotor alls.

Hallström uteslöt nu, att det kunde röra sig om en helikopter. Det var inte enbart det faktum, att farkosten saknade rotor, den hade ock-

så för hög hastighet för att kunna vara en helikopter. Han tittade nu ner till vänster i 30 till 45 graders vinkel medan farkosten rusade emot honom. Han uppskattade dess höjd till 1.825 meter och avståndet mellan dem till ca en km.

- Plötsligt såg jag tydligt en tefatsformad eller rund farkost, berättar han. - jag kände ingen panik alls, i själva verket var jag nyfiken. När farkosten befann sig i ungefär 90 graders vinkel, kunde jag se att hela dess omkrets var en komplett cirkel. Jag kunde också se kupolen samt alla fönstren tydligt på flygkroppen. När den passerade vingstötan på den vänstra sidan och fortsatte över 90-graders vinkeln, såg jag nästan direkt ner på den, eftersom stötan sitter något framåt. Jag hade en utmärkt utsikt över farkosten och observerade, att den var av en mycket glänsande metall - mera likt nickel eller kraftigt polerat stål eller krom än av aluminium.

- Fyra till fem fönster var inom synhåll, och jag uppskattade att det fanns 16 till 20 fönster runt hela kupolen. Dessa var belägna bara en aning över bottenlinjen. Fönstrens storlek visade sig vara ca 60 x 45 cm vid en jämförelse med en Cessna på samma avstånd. De var placerade likformigt och verkade vara mera ovala än runda till formen. Det var omöjligt för mig att se hur botten såg ut från den vinkel jag befann mig i, men den verkade vara flat på undersidan. Det fanns ingen hinderande utbyggnad på utsidan - inte heller några markeringar.

- Farkosten ändrade inte kurs utan höll stadigt ca 310 grader (nordväst). Min kurs var omkring 130 grader i riktning mot Lax Vor. Farkosten vibrerade inte - inga kast, ingen rullning eller gir märktes. Det fanns inga tecken på framdrivning eller urladdning. Farkosten syntes mycket klart och tydligt. Inget ljus eller annat blinkande syntes till. Solen reflekterades i kupolen. Det bländande ljuset kom inte från den klara, mycket fulländade metallen utan

från solstrålarna. Farkosten syntes mycket tydligt. Det fanns en skarp gräns mellan kupolen och botten. Inga ingångar, inga synliga luckor, ingenting utom fönstren kunde ses.

Efter det farkosten försvunnit ur sikte under honom hade Hallstrom sinnesnärvaro nog att ta fram papper och penna och klottra ner korta beskrivningar. Farkostens linjer, dess höjd, position, dimensioner samt den rådande väderleken i området. Han ritade också två skisser av farkosten.

- Iakttagelsen varade i ca en minut, säger Hallstrom. - Först närmade den sig under en halv minut och där efter avlägsnade den sig i en rak linje över Hollywood Hills i ett spår som förde den rakt över Burbank och Van Nuys flygplats. Medan jag höll min position och tittade tillbaka kunde jag se den flygande farkosten ytterst tydligt, väl avgränsad i den

klara luften, ända tills bakkanten på Cessnan blockerade min utsikt.

"Killen har druckit..."

Hallstrom gjorde inget försök att vända för att hålla farkosten i sikte. Han visste att under tiden han utförde en 180 graders vändning skulle farkosten hinna långt. Han uppskattade dess hastighet till ca 1.000 km/tim. - en siffra han fick fram senare genom att beräkna dess kurs på kartan och mäta avståndet som den tillryggalagt från den tidpunkt då den först siktades och tills den försvann ur sikte. Han beräknade också sin egen sannolika hastighet, observationens totala tid.

Han noterade nu, att det gått tre minuter sedan han sist kontaktade Jim. Han kontaktade honom igen.

- Jag anropade Jim och berättade,

att jag hade sett ett flygande tefat, säger han. Han ler när han kommer ihåg Jims svar: "Nej, det var inte ett flygande tefat. Det var min Mustang II som flög bredvid." Jag svarade: "Jim, jag talar om för dig vad jag verkligen såg, jag menar absolut allvar."

- Jim, som känner mig väl, slutade skämta och frågade om jag hade rapporterat det. Jag förklarade att jag inte hade det, men att jag skulle göra det. Någon hördes på samma frekvens och sade: "Gosse, den här killen har druckit!"

Intensivt medveten om att det var nyårsdagen och att andra människor kanske ansåg händelsen vara en typisk 'dagen-efter'-upplevelse, tillstod Hallstrom att han hade onda aningar när det gällde att avlämna rapport.

- Men eftersom jag är den person jag är, säger han - kunde jag inte låta en sak som denna besvara mig. Jag kopplade över till frekvensen för flygservice och anropade Los Angeles.

Sedan började en förbryllande serie händelser.

- Det var omöjligt för mig att nå Lax. Jag bestämde mig för att anropa någon annan flygservicestation. Ontario flygservicestation svarade. Jag berättade för dem att jag haft en upplevelse under inflygningen och önskade rapportera den. De svarade att jag skulle berätta, så skulle de spela in berättelsen på band. Därefter rapporterade jag det inträffade. De var intresserade och bad mig omedelbart kontakta Lax inflygningskontroll.

Eftersom det fortfarande var omöjligt att nå Lax anropade Hallstrom Ontario igen och berättade att han skulle kontakta Federal Aviation Agency (Faa) vid Browns Field i San Diego. Ontario noterade detta och Hallstrom flög vidare.

- Jag landade på Browns Field och anropade tornet på en låg frekvens. Där avgav jag samma rapport till Faa. De bad mig stanna kvar på frekvensen och sedan anropade de San Diego radio i sin tur. San Diego

radio rådde dem att behålla rapporten och rapportera det inträffade till dem. Jag sade till dem att jag just skulle starta och skulle kontakta dem när jag flög, eftersom det då skulle vara större chans för bra sändnings- och mottagningsförhållanden.

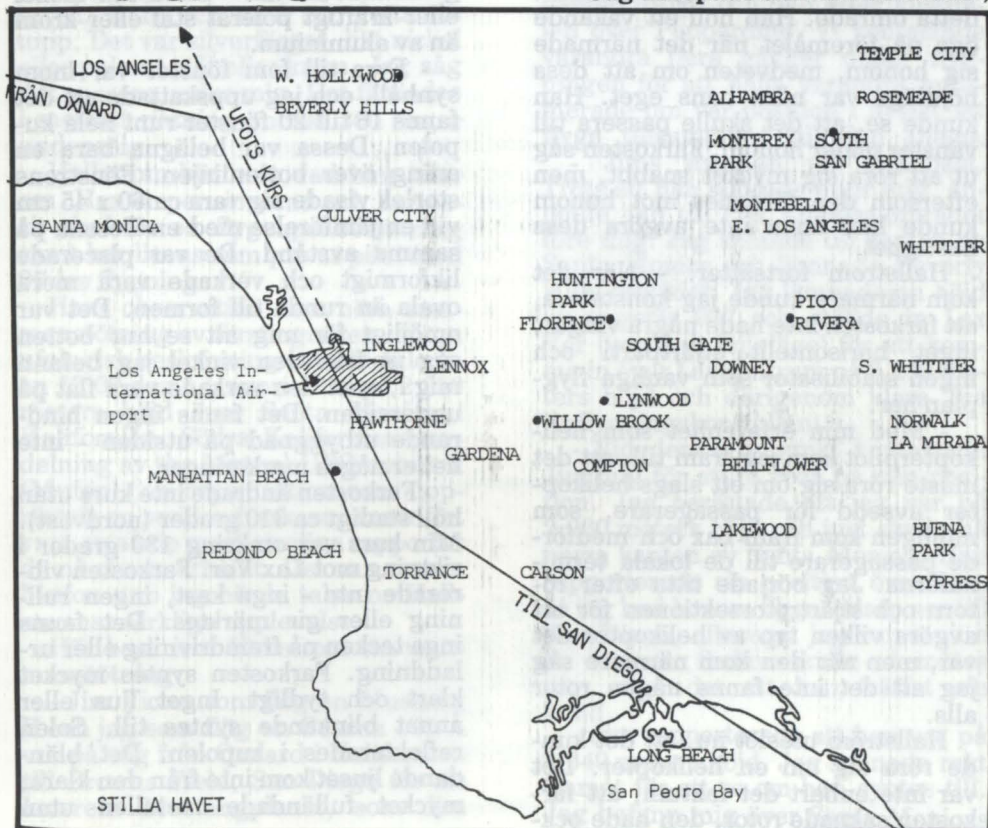
Stark emotionell påverkan

På hemväg med vännen Jim i Cessnaplanet försökte han nå San Diegos radio men misslyckades. Han meddelade sig med tornet i Browns Field, som sedan kontaktade San Diegos radio via den heta linjen. San Diegos radio överförde instruktionen att försöka igen. Den här gången kom han fram och lämnade sin rapport. San Diego instruerade honom emellertid att lämna rapporten till sin hembas vid Oxnard eftersom där finns en Faa-station vid Oxnard Field. Hallstrom samtyckte.

- När jag anlände till Oxnard, berättar Hallstrom, rapporterade jag det inträffade per telefon från mitt hem. Faa-personalen berättade då att de inte längre tog emot UFO-rapporter. De var mycket samarbetsvilliga och sade, att de trodde mig samt föreslog att jag skulle kontakta Point Mugu flottflygstation. De gav mig telefonnumret till Mugu.

Efter fem minuter ringde Faa igen och betonade att de var angelägna om det inträffade och hade undersökt exakt vad som skulle göras. Om det gällde en fientlig sammanstötning skulle det rapporteras till den lokala verkställande byrån (underrättelsetjänsten). I annat fall skulle det rapporteras till något forskningsinstitut som kunde vara intresserat.

- Jag kontaktade Abs nyhetscentral i Los Angeles och frågade om de var intresserade av det inträffade och om de hade mottagit några andra rapporter av detta slag under dagen. De var mycket ointresserade och sade att såvida det inte var något som jag kunde bevisa, var de inte

alls intresserade av UFO - eller av min historia.

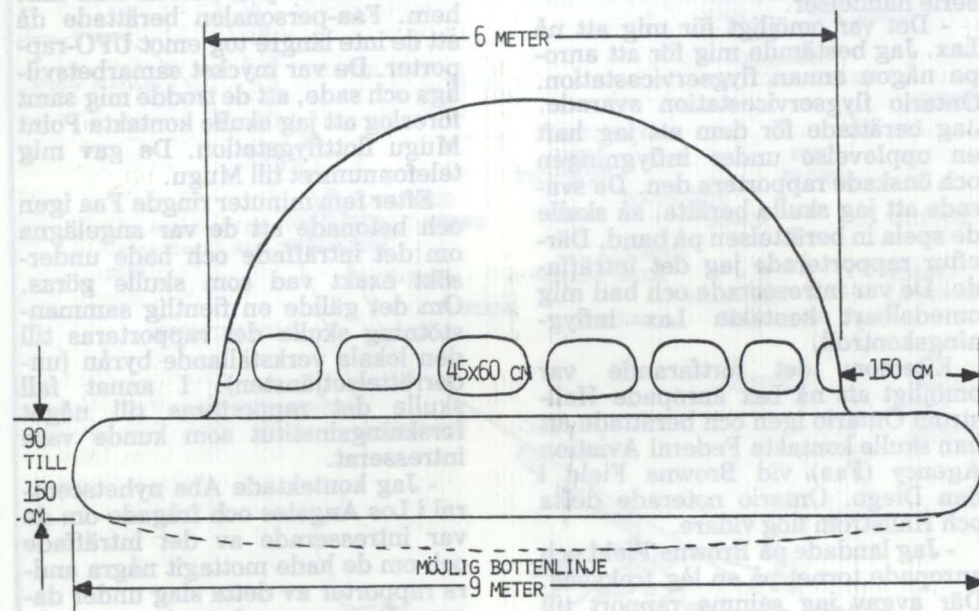
Men Hallstrom kunde inte glömma händelsen. För att bevara varje detalj medan händelsen ännu var i färskt minne spelade han in en redogörelse av vad han sett. Två veckor senare, den 14 januari, gjorde han en uppföljningsinspelning för att dokumentera 'mina sinnesrörelser och mina känslor av det inträffade.'

Utdragen från denna inspelning avslöjar, hur tydlig upplevelsen var.

...Jag måste poängtera att den här tiden definitivt har påverkat mina känslor, mitt arbete, mitt hemliv och människorna omkring mig. Jag är mycket svår att vara tillsammans med just nu...

...Jag är fullständigt tillintetgjord. Det påverkar min sömn - vissa nätter sover jag inte alls.

...I mina tankar går jag alltid tillbaka till en-minutersperioden, från det jag siktade farkosten tills den försvann ur sikte...

"Farkosten, efter skiss av Flyd P Hallstrom".

För att lugna sig själv - och kanske även för att skydda sig mot möjliga attacker från negativt inställda personer - talade Hallstrom in en lång, detaljerad beskrivning av sin bakgrund som flygare, vilken omfattar 37 år. Hans föräldrar ägde ett eget flygplan och flög regelbundet i slutet av 1920-talet och i början av 1930-talet. Hallstrom kom in i flygvärlden vid sex års ålder och hade fått sin pilotlicens år 1939.

Han hade tjänat i flottan under andra världskriget och tjänstgjort som luftstridsflygare och mekaniker, han hade arbetat på alla slag av flygplan och maskiner samt tjänstgjort som personalchef för besättningen under amiral Ingram, överbefälhavare i atlantflottan.

Efter upplevelsen skrev Hallstrom till ett flertal uppsatta personer och fick bl.a. svar från Barry Goldwater, som skrev:

"Hjärtligt tack för att Ni tagit Er tid att sända mig en kopia av Ert

brev till sekreterare Brown. Jag är också pilot och jag kan mycket väl föreställa mig den sensation som Ni upplevde.

"Experter" viftar bort händelsen

Det förs allmänt diskussioner i vetenskapliga kretsar och i kommittén för teknologi om vilken verksamhet, som skall ansvara för insamlandet av data när det gäller fenomen liknande detta. Som medlem av kommittén skall jag bevara Ert brev och överlämna det till passande verksamhet när ett beslut är fattat. Tack än en gång för att Ni kontaktade mig."

Medan Hallstrom väntar på andra svar är UFOloger på västkusten ivrigt sysselsatta med att undersöka en rapport som lämnats av en markobservatör i Downey, Kalifornien. Denne uppger sig ha sett ett UFO som stämmer in på Hallstroms farkost. Det flög i nordvästlig riktning. Datum: 1 januari 1978. Tidpunkt: 13.17 - tio minuter efter Hallstroms observation.

Men UFO-motståndarna attackerar redan fallet. Soffsittar-analytikerna - med tusentals timmar vid skrivbordet upprepar sina nötta klyschor av lämpliga förklaringar: pilothallucination, väderballonger, skämt, misstolkning.

Hallstrom står emellertid fast vid sin redogörelse och har frivilligt gått med på att genomgå en lögn- och tektortest och låta sig hypnotiseras.

En erfaren, seriös pilot, som förenar sig med en lång lista av andra erfarna piloter och flygbesättningar, vilkas nära sammanstötningar i luften blivit "förklarade" och avfärdade som omöjliga.

Det förekommer även en rad andra förbryllande aspekter i Hallstrom-fallet. Han uppgav att han inte varit någon skeptiker när det gäller UFOs -- men han har aldrig varit tillräckligt intresserad av ämnet för att läsa någon litteratur i det. Som en konsekvens av detta var han fullkomligt

oinformerad i ämnet vid tiden för sin iakttagelse.

Den första i en serie förbryllande och oförklarliga händelser inträffade när UFOt passerade under Hallstroms plan. Han fick en plötsligt överväldigande lust att träffa piloten i "rymdskeppet" och önskade av allt sitt hjärta att UFOt skulle komma tillbaka och leda honom till en landningsplats där de kunde träffas och prata.

Den andra förbryllande händelsen inträffade ett par nätter senare. Hallstrom och hans hustru Gwen väcktes båda av ett ljud som verkade uppstå i deras eget sovrum. De sökte igenom rummet men fann inget. Sedan hörde de ett högtont vinande ljud. Hallstrom rusade ut men kunde inte upptäcka något.

Nästa händelse inträffade tre olika morgnar under veckan. När Hallstrom öppnade dörren för att bege sig till sitt arbete (det var fortfarande mörkt ute) såg han ett ljussken som svävade över huset. Han är fullt förtrogen med ljusen på alla typer av flygplan. Han uppgav bestämt att detta ej härrörde från något sådant.

Men det mest förbryllande och störande av allt var den förändring som kommit över honom själv. Han berättade att han hade ett mycket pinsamt tryck i huvudet som han aldrig tidigare upplevt. Han hade också problem med sömnen, och vissa nätter sov han inte alls. Detta var också en ny upplevelse för honom. Och när han väl sov så hade han oröande drömmar, för det mesta om UFOs och främmande varelser. Detta var också en ny upplevelse; tidigare var han inte ens medveten om att han drömde. Trots allt detta vidhöll han att han gärna skulle följa med varelserna om de kom tillbaka efter honom. På frågan varför, svarade han: "För att de har högre intelligens och vi har mycket att lära."

Källa: Fate, June 1978.
The Mufon UFO Journal, Number 122, January 1978.

UFO-landning i sädesfält

Omkring kl. 21, söndagen den 28 juli 1968, såg fem barn ett flygande tefat landa på ett sädesfält i närheten av det hus där de lekte. Landningen skedde i St. Stanislas de Kostka, 72 km sydväst om Montreal. De såg också en "varelse" från rymden.

Barnen är Denis Leger, 12 och hans bror Regent, 15. De tre andra är Nicole, 14, Paul, 20, och Joanne Sauve, 9. Denis och Paul var på andra våningen i Sauves hus då Denis såg en cirkel omgiven av en kraftigt lysande ring genom fönstret. Upphetsad ropade han på de andra. Några sekunder senare syntes ett antal föremål som liknade det första. Farkosterna ändrade långsamt och oavbrutet positioner utan skarpa rörelser. Medan den ena stannade, sänkte sig den andra vertikalt. UFOt såg ut som en krona, när det sakta och ljudlöst gled ned mot marken omkring 300 meter från barnens observationspunkt.

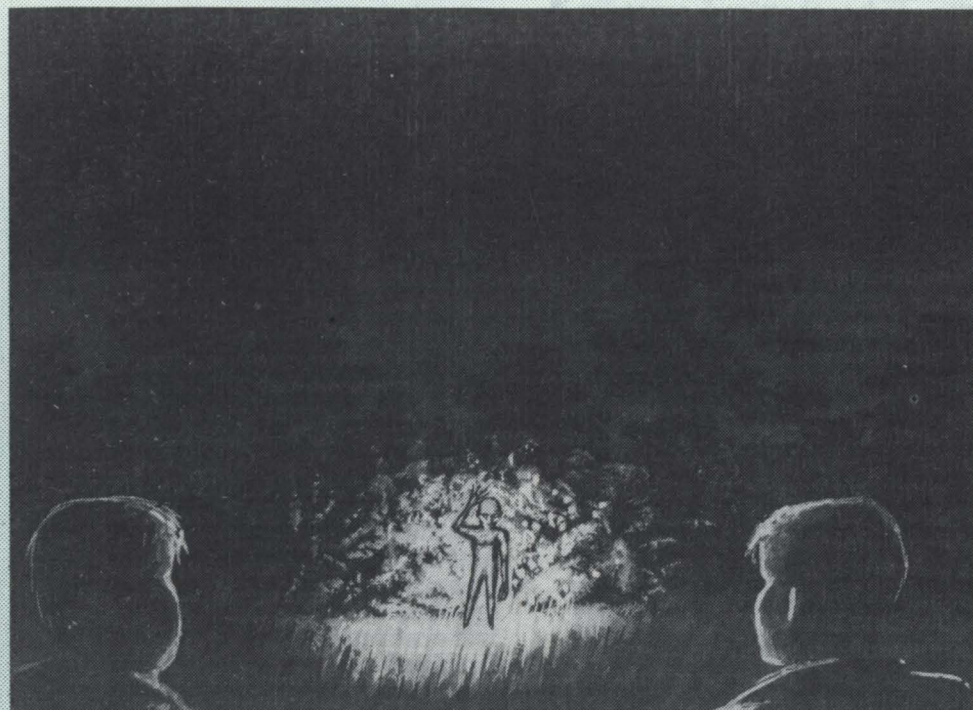
Efter en stund skrek Denis, "Det är ett flygande tefat," vilket även de andra trodde. Jag vet det, jag är säker, sade han, jag såg ett liknande förra året vid ungefär samma tid, men på eftermiddagen. Det hade följt mig under fem minuter omkring sex meter över marken då jag åkte cykel. Jag såg insidan. Det var lätt, ty underdelen var gjord av glas, omkring 7,5 eller 10 centimeter tjockt. Det fanns tre personer ombord, den ena satt vid en sida och de andra vid en annan. De var små och svarta. Farkosten var ett runt och skinande

tefat. Det fanns ingenting ovanför och det avgav inget ljud.

De fem barnen beslöt sig för att titta från fönstret på bottenvåningen och sedan gå ut på gården för att kunna se bättre. Denis, den modigaste i gruppen, var först ute med en ficklampa i handen. Han riktade ljusstrålen mot en träddunge till höger och sedan 15 meter längre fram. De såg en varelse, greps av panik och flydde till huset.

Ljuset avslöjade ett huvud bakom staketet, ett slätt, svart eller brunt huvud som verkade sitta direkt på skuldrorna utan någon nacke. Ögonen var runda och större än normalt men rynkiga. Öronen var normala men omgivna av hår eller svart ull. Munnen var inte värst stor, men näsan platt. Hakan var normal. Huvudet var större än en människas, och varelsens hela längd var omkring 1,20 meter. Barnen var ganska rädda på grund av att hyn var "rynlig och skabbig med knölar." Då den visade sig mer, lyfte varelsen sin högra hand mot hjässan. Handen hade fingrar som var mycket stora, svarta, fläckiga och skabbiga som skinnet hos en padda. Den öppnade och stängde sin mun som en baby som önskar säga något. Den förblev i denna ställning och flyttade sig sedan med små steg sakta bakåt mot ladan och försvann.

Denis gick åter upp till andra våningen från vilken han observerade tefatet. Paul kom till hans sida. Nicole telefonerade och höll utkik efter sina föräldrar. Joanne låste in

Ljuset avslöjade en varelse vars hy var "rynlig och skabbig med knölar".

sig i badrummet och skakade i hela kroppen. Regent, som nu befann sig på bottenvåningen, stod vid fönstret då han såg samma ansikte och en skabbig hand som knackade på rutan. Han hörde ett ljud som lät som en kos råmande. Paralyserad av skräck kunde han inte röra sig eller tala. Varelsen drog sig tillbaka och försvann igen. Barnen gick upp för trappan, då tefatet med ett rött sken vertikalt steg upp mot skyn och sakta försvann bland molnen. Mr och Mrs Sauve accepterade historien, men var skeptiska i fråga om varelsen. Mr Sauve hade också sett ett tefat 150 meter från sitt hus. Det gjorde litet intryck på honom. Mr Henri Leger sade: Jag känner min Denis väl, han är ingen lättskrämd pojke. Han arbetar i skogen och på fälten på

kvällarna. Det var den allmänna uppfattningen, att något alldeles ovanligt hade försatt barnen i ett tillstånd av största skräck.

Under förhör verkade det som om de talade sanning. En cirkel på 4,5 meter i diameter upptäcktes i majs-fältet, vilken måste ha uppstått genom tryck. Vid denna plats kunde man också iakttaga ett spår som var 10 cm brett och 18 cm långt, och som upphörde abrupt. Denna händelse i Beauharnois county anses allmänt vara den hittills bäst dokumenterade rapporten på tjugo år. Ingen tror att barnen talat osanning.

La Presse, Montreal, Quebec, 7 augusti 1968.

Källa: Saucers, Space and Science

Ryska vetenskapsmän i seriösa diskussioner om intergalaktisk kontakt

Sovjetiska vetenskapsmän anser numera, att förnuftsstyrt liv som på jorden förekommer allmänt i hela universum.

Ofta har i de vetenskapliga och populära tidskrifterna diskuterats problemet med att söka efter utomjordiska civilisationer. Det handlar om att nå någon form av kontakt med dessa och att finna spår efter besök i förgången tid.

Vid diskussionerna har namnet I Š Schklovskij (en betydande astrofysiker och medlem av AS i USSR) ofta omnämnts. Han är författare till den världsberömda boken 'Universum, liv och förnuft', vilken utgetts i flera upplagor och även översatts till främmande språk.

Schklovskij vann berömmelse bl a genom att vetenskapligt förklara problemet 'CETI-kommunikation' med utomjordiska intelligenser (Communication Extra - Terrestrial Intelligence).

I en artikel i tidskriften 'Filosofiska problem' nr 9/1976, sökte Schklovskij bevisa, att förbindelser med utomjordiska civilisationer inte är möjliga på grund av att det på mindre avstånd än 975 ljusår inte existerar några civilisationer. Detta skulle då enligt honom också betyda, att vi praktiskt taget är ensamma i världsrymden.

På senare tid har även andra ofentliggjort teorier angående orsaken till frånvaron av kontakter med utomjordiska civilisationer. Det har också påståtts att vi människor är allena, om inte i hela universum så dock i den 'lokala' gruppen av galaxer, där vår egen ingår.

Schklovskijs ståndpunkt har framkallat stor uppmärksamhet, huvudsakli-

gen hos vetenskapsmän, skriftställare och de av CETI intresserade i flera länder, bland dem den världsberömda polske sf-författaren och filosofen Stanislaw Lem.

I sin artikel 'Kunskap är makt', införd i tidskriften Znanie - sila nr 7/77 söker han på vetenskapligt sätt påvisa, hur felaktigt Schklovskij resonerar. Men säkert är, att hans påståendet har stor filosofisk betydelse för mänskligheten. Den sätter människan som härskare över en stor del av universum. Denna filosofiska tanke kan gälla som fundament för strategin hos kosmos innevanare och för vår civilisations trygghet.

För att kunna ta ställning till dessa slutsatser, måste vi vara villkorslöst övertygade om att de är riktiga. Någon sådan övertygelse existerar dock inte i dag, och den väg, vilken Schklovskij har slagit in på, berättigar till tvivel. Han spekulerar även över tanken att det naturligaste sättet för en civilisation i en närliggande galax att nå kontakt skulle vara att svepa in hela vår galax i konstgjorda strålar av en viss typ.

En civilisation som liknar vår borde kunna ge dessa strålar en sådan utformning och variation, att vi kunde tolka dem och därmed erhålla information.

Med tanke på detta kan vi ställa frågorna: varför skulle de önska sända ut information, och vad har en civilisation, som kanske ligger långt före oss i utveckling, för glädje av att meddela sig med oss? Vi har ju t ex ingen önskan att stå i ständig kontakt med våra apor.

Exemplet kan förefalla mindre valt, men vi måste ha i minnet, vilka olika former en utveckling kan anta.

Varför skulle det inte kunna vara så, att en utomjordisk civilisation, som för oss ter sig helt oförståelig, kan vara onyttig eller till och med farlig för oss? Detta kan bli förståeligt, om vi föreställer oss främlingar - även med mänsklig gestalt - vilkas utveckling, t ex teknokratisk, har antagit sådana former, att den ej kan bidra till att forma de känslor och den gemenskap, som passar oss.

Det är också nödvändigt att påpeka, att de olika formerna av intelligent liv kan skilja sig så till den grad från varandra, att en kontakt mellan dem förhindras eller t o m är helt omöjlig.

Sammanfattningsvis så hävdar Schklovskij, att de astronomiska radioteleskopen inte registrerat några signaler från utomjordiska civilisationer - emedan de faktiskt inte existerar. Nu kan vi ställa ännu en fråga: Varför måste vi vara övertygade om att invånare på andra planeter söker kontakt med hjälp av radiovågor? Varför kan vi inte lika gärna förmoda, att de använder vågor, som är så förfinade att de är helt okända för vår vetenskap?

Schklovskij, som bestrider existensen av utomjordiskt, intelligent liv, kan självklart inte erkänna, att de mystiska flygande farkoster, som från tid till annan varit synliga över vår jord, är rymdskepp eller kosmiska sonder utsända av utomjordiska civilisationer. Denna inställning är förvånande, med tanke på att han är en god astrofysiker och att han är väl informerad om vad som har iakttagits i vårt luftrum. Han borde även känna till, att flera vetenskapsmän, skriftställare, journalister och andra intresserade har en positiv inställning till UFO-problemet och att vissa statliga institutioner tidvis sysslar med detta problem.

År 1976 vände sig, t ex den iranska regeringen till regeringarna i USSR och USA med bön om hjälp att förklara en händelse över Teheran. Ryska vetenskapsmän klarade his-

torien och fann att två iranska Phantom-plan hade förföljt ett UFO. Båda piloterna berättade också, att det mystiska föremålet även hade förföljt dem.

Docent MAI F Ju Zigel, ledare för en UFO-grupp vid Moskvas luftfartsinstitut erhöll ett telegram av följande lydelse: Ett UFO av storleken 4,5 m landade mitt framför ögonen på några vittnen i utkanten av Teheran, och ur farkosten steg två 'mänskliga' varelser som var 2,5 - 3 m långa. De var klädda i elastiska, silverfärgade kostymer. Ansiktshuden liknade en mumies. En av ufo-nauterna gick fram och tilltalade ett vittne på ett obegripligt språk, men när han inte fick något svar, vände han tillbaka till sin medresenär. De steg sedan in i sin farkost och försvann. På marken syntes tydliga landningsspår.

Tre sovjetiska höga officerare överlämnade en skriftlig redogörelse för mötet med ett UFO. Det inträffade den 27 december 1976 kl 7.55 i närheten av korsningen mellan Kaluga-landsvägen och Moskvas motorvägsträng.

Officerarna åkte i bil mot Moskva och upptäckte på låg höjd över en skog en lysande kula. De kunde klart fastställa, att det inte var vare sig ett vanligt flygplan eller en helikopter.

En kvart senare stannade officerarna vid en busshållplats i byn Sosenki och träffade där några av ortsbefolkningen.

Föremålet var fortfarande synligt, och det tycktes nu bestå av två horisontella ringar förenade med varandra. Man kunde också urskilja små runda fönster. Efter en stund försvann UFO:t plötsligt.

Teknologie studeranden L I Kuprijanovitsch var tillsammans med en kamrat den 31 juli 1969 på väg till Usovo vid Moskva. Strax utanför den lilla staden Rabotschij måste de stanna vid en järnvägsbom. Vädret var skönt, och himlen nästan molnfri.

Klockan var några minuter före åt-

ta på kvällen, när de upptäckte två skivformade föremål med skarpa konturer. De flög med stor hastighet i nord-sydlig riktning och försvann.

I samma ögonblick öppnades bommen, men bilmotorn ville inte starta - inte heller de andra väntande bilar. Efter några minuter kunde emellertid alla fortsätta sin färd.

-Vad det var vi såg och varför bilarna inte ville starta, har vi ingen förklaring till, sade Kuprijanovitsch.

Dessa till synes pålitliga rapporter och många fler borde Schklovskij och hans meningsfränder väl känna till. Det finns också många dokumenterade fall över USSR både i förgången

tid och i nutid - omvittnade av hundratals och kanske tusentals människor.

Det är också ett faktum, att utländska böcker över UFO-problemet finns i tre stora bibliotek i Moskva (W I Lenin, GPNTB och biblioteket för främmande litteratur) till ett antal av 800 ex.

Därutöver finns det flera tiotals monografier. Förutom Condon-rapporten finns det två band med information under titeln 'UFO-iakttagelser i USSR'.

Källa: UN nr 266, dec 1980

Kaniner paralyserade av UFO

Djur spelar ofta en roll i UFO-rapporter. De är ibland de första som märker att något underligt är på gång, kanske på grund av deras högre känslighet för högfrekventa ljud. Hästar har råkat i sken, katter och hundar har betett sig märkligt och boskap har blivit orolig en kort tid innan människorna blivit medvetna om UFOs närvaro.

I detta fall var det kaniner. Kani-

ner har en mycket bredare hörselskala än människor, speciellt när det gäller högre frekvenser. De är ytterst känsliga för vibrationer. De blir också liksom paralyserade vid olika typer av fara.

Under morgonens småttimmar kan det vara ganska ensamt att bemanna en tullhytt vid västra änden av en bro, som sträcker sig över Mississipi-

pifloden. Det är då knappast underligt att Al Wagner under nattsiftet har ägnat sig åt att mata de vilda kaninerna, som brukar hoppa omkring i närheten av tullhytten. Varje morgon omkring kl tre hackar Al upp morötter och kastar till sina nattliga vänner.

Strax efter kl tre denna speciella morgon lade Al märke till att alla sex kaninerna låg platt på marken och tryckte sig mot cementen. Öronen var bakåtlagda och fram-och bakbenen utsträckta som om de var paralyserade av skräck. Sist Al hade sett dem var de sig själva och hoppade omkring som vanligt. Han skyndade ut ur hytten och gick fram mot dem ganska nära. De var fortfarande orörliga.

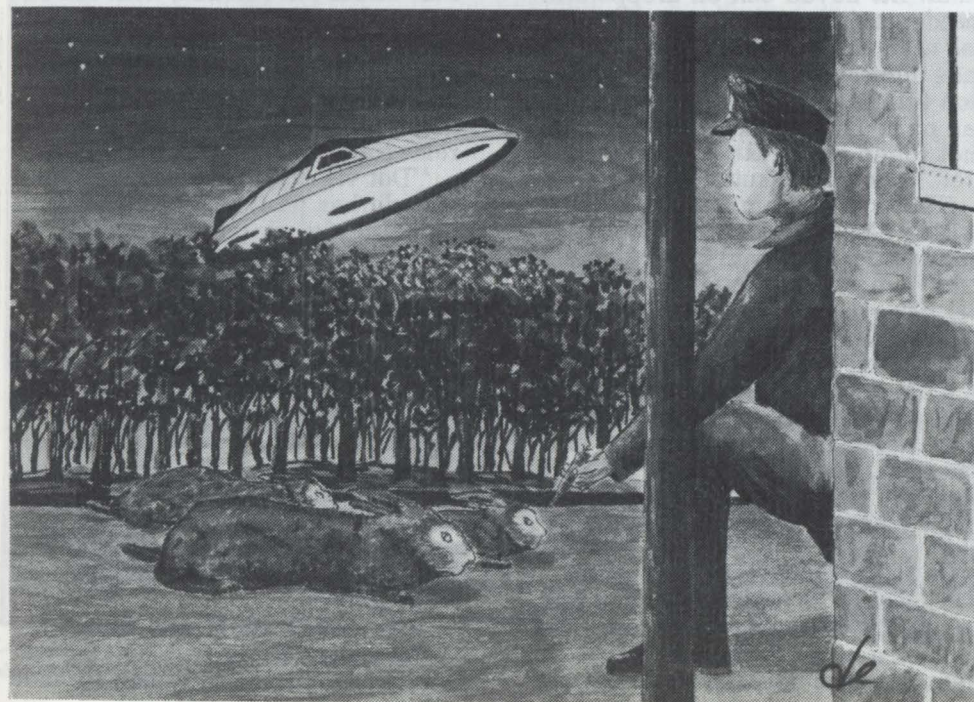
Det var då han upptäckte ett orangefärgat, nästan sfäriskt UFO som höjde sig upp i luften bakom träden på andra sidan floden. Det verkade vara "flera månar" i diameter och bedömdes vara ca 9 meter i verklig

storlek. Det hade ett fast gult ljus "inuti". Ljuset slocknade medan UFOt närmade sig. Flygande till största delen mot vinden tog det sig över brons huvudspann genom att höja sig "trappstegsvis" ca 3 meter över brons högsta punkt. Det sänkte sig när det kom fram till den andra änden av spannet.

Föremålet avgav ett "väsande" ljud, som Al beskrev som liknande det som uppstår när en vattenpump går torr. Ljudet var klart men inte högt ens då det befann sig som närmast - ca 35 meter över marken och 75 meter från vittnet. Det rörde sig med jämn fart mot väster och försvann över en liten kulle.

När UFOt hade försvunnit återgick kaninerna till sitt aktiva liv. De åt emellertid inga morötter denna morgon. Natten därpå var de åter sina normala morotsätande jag.

Källa: Frontiers of Science, Volume 3, no. 6, January-February 1982.

Den lilla elektriske mannen

av George M. Eberhart

Huvudvittnet i följande, ganska ovanliga UFO-fall var Mary Geddis, 21, som vid den aktuella tiden bodde i en husvagn tillsammans med en vän, Joe Ben-Israel, i närheten av Albany, Ohio. Hon uppgav att hon var affärskvinna, som just ämnade öppna en butik, och att hon bar glasögon när hon hade sin upplevelse. Hennes vän arbetade på att ta en examen. Ingen av de två hade druckit något kvällen i fråga.

Klockan 19.30 den 16 oktober återvände Mary Geddis hem från en kvällskurs. Det första hon lade märke till när hon svängde in på körvägen var en lång "tingest" med spöklikt utseende, ca 300 meter bort, vilken stod eller svävade ca 15 meter över marken. Det var som en "person insvept i tätt åtsittande lakan", som var omkring 120 cm lång och smal. Ett huvud och en kroppsform kunde urskiljas, men kroppen var rak utan några lemmar. Hon betraktade figuren några sekunder varpå hon tittade ut genom den öppna rutan på passagerarsidan. Hon fick då mot vägen syn på ett skarpt vitt ljus. Det verkade "skutta omkring..."

"Det var som om det tittade. Det tittade här och sedan där. Men sedan när det kom fram hit så kom det rakt, som jag har ritat det. Sedan när det fick syn på mig ville det titta efter vad jag var för något...det var precis som om det stirrade på mig, och det kom hela tiden närmare och närmare, sedan stod det stilla och kom närmare igen...och jag blev rädd och liksom vände mig bort och försökte låta bli att ägna det någon uppmärksamhet, och då drog det sig bakåt.

"Det rörde sig bort över fältet...det gick rakt åt sidan och sedan rakt bakåt. Det rörde sig bakom en telefonstolpe som blockerade något av dess ljus, och därifrån rörde det sig

tillbaka över fältet, bort ifrån mig. Sedan blev det något svagare och därpå var det försvunnet." När det befann sig som närmast var det ca 60 meter från Miss Geddis. Det spökliknande föremålet sågs endast under några få sekunder, men det andra föremålet iaktogs i en period på tre till fyra minuter. Hon bedömde dess diameter till att vara 6 meter och det befann sig endast 7-8 meter över marken när det kom som närmast.

När hon gick ut ur bilen upplevde Mary Geddis liksom en "närvaro", som om något befann sig nära henne, osynligt. Faktum är att hon var rädd för att gå bort till husvagnen. Hon stod fortfarande kvar vid bilen när Joe Ben-Israel anlände något senare. Medan de höll på att göra iordning kvällsmaten kom deras grannar, Chuck och Rhonda, hem och sade att de hade sett något underligt på himlen. Joe gick ut för att prata med grannarna och lämnade husvagnsdörren öppen. Just då tittade något som Mary kallade en liten varelse fram bakom dörren.

"Det var som den elektriske mannen som de har på Coop-skyltarna. Den bara tittade på mig. Den försökte inte säga något åt mig. Den bara tittade i några sekunder, möjligen tio sekunder...Den hade liksom ett ansikte. Den hade vad som liknade taggiga saker på toppen och sidorna av huvudet." Varelse var ca 75 cm lång, med korta och tjocka armar, men några ben kunde ej urskiljas... "Man kunde inte se genom den, men jag hade en känsla av att jag nästan skulle kunna se genom den om jag tittade på den lite längre." Mary beskrev honom senare som en "energi-form".

"Han hade ögon och mun. Jag är inte säker om näsan, men jag tror att han hade en näsa, ty han verkade

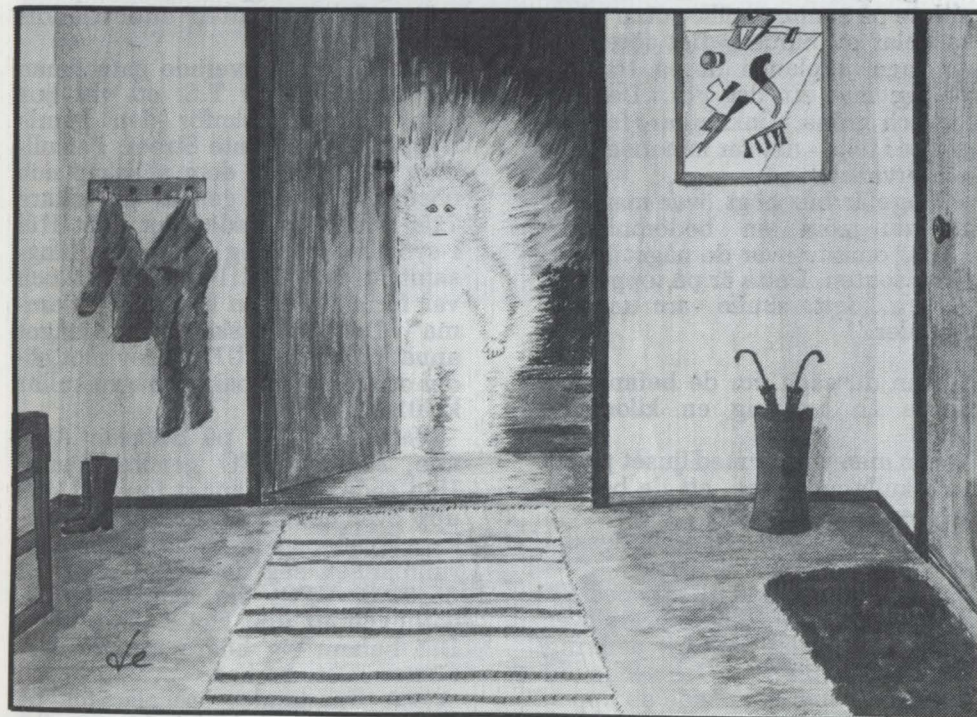
inte så värst underlig i ansiktet - förutom taggarna och färgen." (Hon pekade ut en blågrön nyans på en färgkarta). "Detta ser ut som ett monster, såsom jag har tecknat den. Men den såg inte ut som något monster, det såg ut som en liten vänlig sak. Det är bara det att alla dessa taggar fanns runtom. Den försökte inte skada mig eller någonting. Den stod bara och tittade, som om den tittade runt hörnet först, och sedan stod den bara liksom där och tittade på mig. Den kom inte fram helt i dörröppningen. Den måste ha haft en hand vid eller bakom dörren...Jag fick uppfattningen att han inte var så säker på om han skulle befinna sig där eller ej. Han var liksom skygg...Ögonen blinkade aldrig. Det förekom ingen rörelse. Den bara liksom försvann bakom dörren igen. Jag gick efter den och tittade bakom dörren och jag såg ingenting mer. Den var borta."

Mary Geddis fick frågan om hon mottagit några psykiska intryck, och vad hon tänkte när hon såg varelsen. Vad trodde hon att det var?

"Jag vet inte. Jag chockades bara över att den stod där. Den bara tittade på mig och jag tänkte inte på det så mycket förrän efteråt. Sedan gick jag ut och sade: "Åh!! Någonting tittade på mig!" Men jag kände ingenting medan den tittade på mig. Den bara tittade på mig för att se vad jag var för något. Och jag tittade bara på den på samma sätt och såg vad den var."

Efteråt tänkte hon på den vita "varelse" och det UFO hon hade sett. Hon tänkte också på de andra UFOs som sågs denna natt - saker som svävade, men som aldrig kom nära, och som i fjärran kunde ses komma ned till marken.

"Jag trodde först att det kanske var något slags filantropiskt sällskap från yttre rymden, som kom för att

Långt ifrån alltid är dessa besökare människolika troligen rör det sig om energiform eller robotar allt i en obegriplig blandning.

reda upp röran hos civilisationen här. Men ju mer jag tänkte på det... och anledningen till att jag blev rädd var att jag insåg att detta folk måste vara supervarelser i jämförelse med oss, och jag trodde inte att de vore lika angelägna att hjälpa oss som de var i behov av något slags kraftkälla. Och de verkade sannerligen skräm-ma korna, och det var under kött-bristens dagar, och vi pratade om hur de kom ner för att hämta korna."

Himlen var klar den kväll Mary Geddis hade sin märkliga upplevelse. Joe Ben-Israel berättade vad han såg denna kväll.

"Vi såg på ett par platser på him-len föremål som inte verkade avge något ljud. De var så pass nära att om det hade varit flygplan skulle man ha hört dem. De verkade färdas snabbare än flygplan brukar (men inte snabbare än jetplan).

"Såg ni mer än ett UFO på him-len åt gången?"

"Inte på samma ställe, utan på o-lika delar av himlen. Det förekommer inga jetplan i dessa trakter, tror jag inte att det gör...Det var röda och gröna blinkningar, fast de var inte i följd - det var inte med jäm-na intervaller."

"Ungefär hur högt över marken? Kan du göra en bedömning?"

"Här omkring var de något högre än horisonten. Detta är på toppen av ett berg...detta skulle vara ungefär 30 grader."

"Kan du säga om de befann sig mindre än omkring en kilometer bort?"

"Om man jämför med ljuset på ett plan skulle jag gissa, att de befann sig ca en kilometer bort.

"Och hur lång tid hade ni dessa i sikte?"

"Tja, (refererande till ett speciellt exempel) då det färdades tvärs över himlen måste det ha varit omkring fem eller sex minuter. Och sedan vid en speciell punkt stannade de upp - stannade upp i mitten - och sedan gick det bara tillbaka igen. Och det

stannade upp där och gick tillbaka till sin ursprungliga plats. Och sedan blinkade det liksom en aning. Det blev ljusstarkare och sedan svagare. Och sedan liksom växlade det mellan blått och rött. Detta var samma typ av UFO som vi såg stå stilla där på en plats och bete sig såhär."

Paret påstod sig ha sett ovanliga ljus många gånger efter denna första kväll, men de flesta av dessa rörde sig mest om ganska avlägsna och små UFOs. Faktum är att det under veckan som följde på Marys upple-velse rapporterades ett flertal UFOs i Athens-området, allt enligt ortstid-ningen The Post av den 22 oktober. Veckan avslutades med ett bluff-UFO bestående av två drackkäppar med födelsedagsljus omgivna av en plastpåse. Denna svävade genom luften och kraschade sedan mot ett träd vid en gata och gav upphov till en liten brand. En sådan bluff kun-de emellertid ej ligga bakom den iakttagelse som gjorts av flera polis-män i Athens natten efter Geddis observation.

Kl. 00.55 observerade patrullman B.S. och detektiv T.S. ett vitt ljus som svävade ovanför den gamla flygplatsen vid State Street. Patrull-man L.G. gjorde dem sällskap och observerade det genom en kikare 7x50. UFOt svävade över East Hill i sydväst och drog sig sedan lång-samt åt syd. Det låg vertikalt och var format som en kon eller "flam-ma". Det var ljusskarpare än något annat på himlen. UFOt drev mot sö-der och försvann bakom några kullar kl. 01.05.

Patrullman B., på Stimson Ave-nue, såg ett UFO genom kikare. Han sade att ett annat föremål dök upp över honom kl. 01.05, ljusstar-kare än någon stjärna. De andra pat-rullmännen såg det också från sin position. UFOt var cylinderformat och hade ett runt klot i ena änden. Det befann sig högre upp än det första. Det verkade svänga, och skarpa ljus tändes och släcktes på det. Kl. 01.20 rörde det sig mot norr och stannade sedan åter upp. Polis-

männen återupptog sitt patrulleran-de men fortsatte att hålla utkik. Himlen blev övermulen kl. 01.40 och de förlorade det då ur sikte.

Patrullman G. uppgav i polisrap-porten: "Vanligtvis kunde vi avfärda iakttagelserna av dessa farkoster som flygplan eller ballonger, men in-

te efter det att vi sett dem genom ki-kare. Jag är en aning nattblind men såvitt jag vet har patrullmännen S, B och T.S. fullgod syn."

Källa: Flying Saucer Review, Vo-lume 20, No. 5.

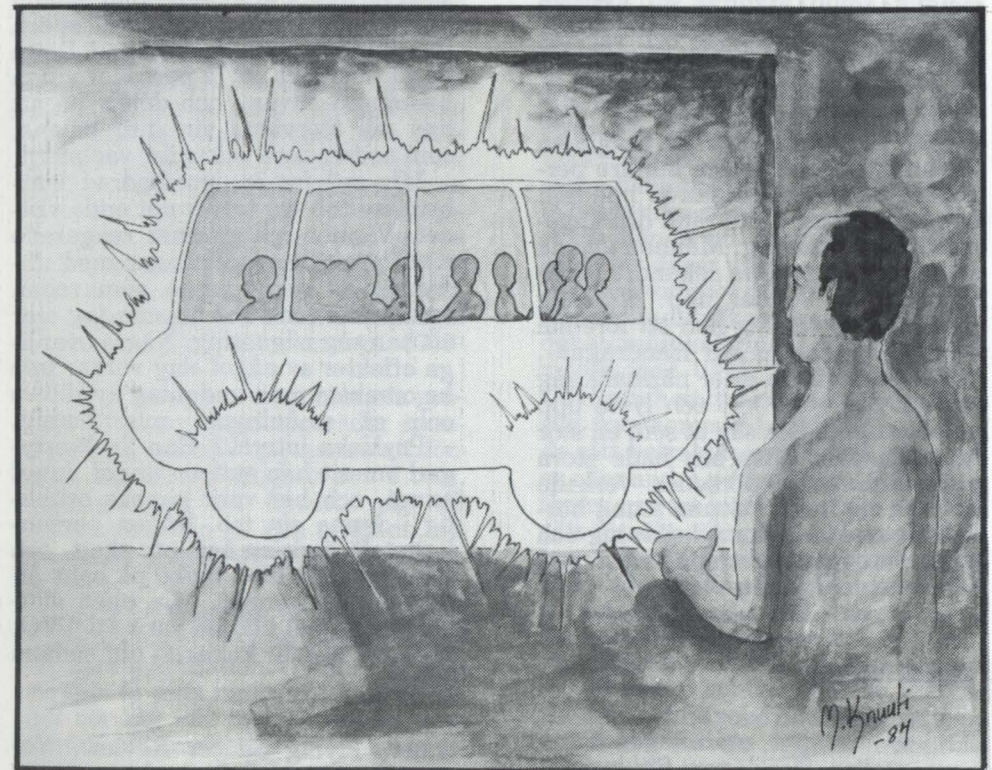
Vitklädd "ängel" var ufonat?

av G Toms

Min redogörelse är en avfattning som bygger på uppgifter från min svärfar och på skriftliga svar via en granne, som försökte få reda på mer av honom. Tyvärr kan min svärfar inte skriva sin egen redogörelse, ty han är nu närmare 90 år gammal och

har ledgångsreumatism i händerna.

Min fru och jag hörde först talas om händelsen i mars 1974, när vi var i Eire på hans hustrus begravning, och i den allmänna förvirringen tog vi ingen notis om denna då vi trodde att han inbillat sig saker och ting

Föremålet lyste upp hela området.

natten innan. När vi besökte honom nästa gång, i juli, var historien densamma, men vi upptäckte då att den inträffat under februari, långt innan begravningen. Efter att ha diskuterat den med en granne till honom, drog vi den slutsatsen att han sett ett UFO. När vi återvänt till England gick jag till ortsbiblioteket och gick igenom flera böcker för att försöka ta reda på någon som jag kunde kontakta i saken. Efter att ha skrivit till en bokförläggare utan att komma någon vart, gick jag tillbaka till biblioteket och som ett resultat av detta skrev jag till Fsr, ganska besviken, det skall erkännas. Mitt problem var att jag inte visste vem som skulle vara intresserad.

Tilldragelsen inträffade i Black-sod, på Mullethalsvöns södra udde, på County Mayos västkust. Det var vid 20-tiden på kvällen någon gång i början av februari 1974.

Min svärfar hade gått och lagt sig tidigt på grund av ett strömavbrott i området. Han somnade och väcktes senare av ett klart vitt ljus som lyste upp hela rummet och som kom utifrån. I sovrummet stod en man iklädd vit mantelklädnad (möjligen tillsammans med några mindre personer som stod vid sidan av honom). Naturligtvis blev han rädd och ängslig inför det han såg. Mannen tonade sedan bort och några sekunder senare gick min svärfar upp. När han gick till fönstret såg han ett föremål därute (gardinerna var frändragna).

När han tittade efter närmare såg han att det lyste vitt och lyste upp hela området. Det såg ut som en stor husvagn eller buss och hade stora hjul. Småvuxna personer verkade befinna sig inuti. I denna stund började det sakta höja sig i riktning och utan att avge något som helst ljud försvann det bland molnen.

Kommentarer:

Ovanstående redogörelse är så riktig som möjligt, utan någon kommentar eller föreslagen förklaring.

Att lägga märke till är att det förekom ett strömavbrott vid tidpunkten i fråga, men trots detta var området i husets närhet upplyst. Mannen i rummet varken gestikulerade eller talade, ej heller sågs han gå ombord på farkosten. Utrymmet därute var begränsat såtillvida att det finns en ojämn sluttning med en mur tvärs över, vilken ligger mycket nära huset, samt ett litet stall.

En undersökning av platsen dagen därpå av min svärfar och en granne gav inga belägg för att det förekommit någon landning. Ingen annan person i distriktet såg någonting. Men den tidigare omnämnda grannen tror honom.

Jag har uteslutit Irish Lights-helikoptern som en trolig förklaring av olika skäl: avsaknaden av ljud, bristen på utrymme samt att helikoptrar inte alstrar ljus. Fyren i distriktet är drygt en kilometer avlägsen.

Att erhålla ytterligare upplysningar är en aning svårt eftersom han nu vägrar att tala om sin upplevelse och föredrar att glömma alltihop. Detta beror delvis på att få personer vill ta honom på allvar - och delvis på att han vill återvinna sin inre balans, som sedan flera månader var störd.

Min svärfar är pensionerad lantbrukare och var tyvärr det enda vittnet. Vänner och grannar reagerade med ironiska anspelningar med undantag av den granne som redan omnämnts, och hon liksom jag tror att han såg någonting. Några ovanliga effekter av något slag verkar inte ha orsakats med undantag av rädsla och så småningom missräkning.

Psykiska intryck? Han är övertygad om att han sett en ängel, inget annat, och har varit ganska orubblig i denna sin tro. Någon personlighetsförändring har inte skett, och hans hälsa är med tanke på hans ålder ganska normal. Min egen slutsats är att det kan ha varit ett UFO, men jag saknar kunskap om sådana saker.

Källa: Flying Saucer Review, Volume 20, No. 5.

Utomjordiska minnen genom hypnos

Genom yoga, meditation, hypnos och även under LSD-terapi kan bilder erhållas från den undermedvetna, vilka ter sig som minnen från tidigare liv. Med framför allt hypnos har man möjlighet att styra dessa minnen genom ett direkt utforskande av olika företeelser i ett föregående liv. Har man fört tillbaka en person till ett tidigare liv kan man utfråga den hypnotiserade om årtal, hans/hennes kön, ålder, yrke, äktenskapliga förhållanden, omständigheterna kring döden och tillståndet efter döden. Även livet i moderns livmoder och födelseprocessen kan personen uppleva.

I hypnosen befinner sig personen inuti en tidigare personlighet och kropp eller utanför denna och ser sig på avstånd. Dessutom upplevs inte bilderna av den hypnotiserade som fantasiprodukter utan som reella minnen som vid betraktandet av en film eller i ett direkt agerande i en situation. De liknar ej heller drömmar eller de bilder man kan se vid insomnandet, s.k. hypnagoga bilder utan kännetecknas av en inre konsekvens och logik samt en reell prägel med typisk tidsanda som t.ex. 1700-tal.

Det är sålunda en annorlunda produkt av psyket som uppträder spontant, då personen uppmanas att försätta sig till ett tidigare liv. T.o.m. uppmaningen att försätta sig till barndomen kan ge den effekten, att personen spontant hamnar i ett tidigare liv.

I parapsykologisk forskning finns åtskilligt som pekar på existensen av tidigare inkarnationer, men i hypnoterapi är man mer osäker huruvida det rör sig om reella minnen eller fantasier. Emellertid tycks ett återupplevande av skräckscener ur ett ti-

digare liv ha ett välgörande terapeutiskt inflytande på rådande psykiska besvär. Framför allt fobier (irrationell ångest för vissa saker) kan behandlas. Det ser ut som om detta är på väg att utvecklas till ett nytt terapeutiskt fält kallat "reinkarnationsterapi".

I LSD-terapi kan patienterna berättas om upplevelser i främmande världar i universum oavsett om det är reella upplevelser, fantasier eller klärvoajanta registreringar. Nu har det utvecklats en icke-hypnotisk, regressiv teknik för att nå dessa tidigare minnen varvid personen är helt vaken. Men regressiv menas att gå tillbaka till tidigare dolda minnen och tillstånd. Med denna teknik kan en person under en terapeuts ledning inom en halvtimmes tid få ett vidgat medvetande med en extrem mottaglighet för dessa minnen varunder personen är helt vaken. Tekniken möjliggör undersökningar som ej begränsas av tid och rum. Det kan också hända att utomjordiska erfarenheter dyker upp.

Hypnos kommer ofta till användning för att undersöka personer, som lider av minnesförlust i samband med möten med UFO. De skildringar av UFO:s och andra planeter som på så sätt framkommer kan på motsvarande sätt betraktas som reella, fantasier eller andra psykologiska konstruktioner ur vårt inre. Man har på olika sätt försökt säkerställa sanningshalten i dessa berättelser genom att bl.a. höra flera personer oberoende av varandra men man har ej ännu kommit till någon allmänt accepterad slutsats, kanske mest på grund av ämnets kontroversiella natur.

Emellertid tycks det öppna sig en möjlighet att via regressionsteknik komma åt denna problematik. San-

nolikt är utomjordiska upplevelser ej så ovanliga hos försökspersoner, och det är då lockande att göra ett större antal analyser av utomjordiska "minnen" samt att samla ett material utifrån vilket det borde vara lättare att värdera ufologiska upplevelser berättade med eller utan hypnos.

Då mig veterligen ingen samlad redogörelse finns för sådana regressionsupplevelser, vill jag här redogöra för erfarenheter från en sådan upplevelse av en person under en kurs i denna regressionsteknik nyligen hållen i Göteborg. Av anonymitetsskäl kallar vi personen för Hans.

Hans har under en timmes tid befunnit sig i ett regressivt tillstånd, i vilket man bearbetat en dröm, och Hans är nu väl förberedd att ta emot intryck från sitt undermedvetna. Han uppmanas av terapeuten att ge sig ut till en annan planet där han eventuellt tidigare har levat. Hans rapporterar, att han ser konturen av en planet och ombedes sedan att gå ned på denna. Sakta glider han ned mot den och hamnar i ett ökenlandskap. Han ser sig själv som en kortvuxen man i gula byxor och pageliknande skor. Tiden uppges vara 100.000 år bakåt.

Luften känns frisk och lätt. Han

vandrar iväg för att uppsöka en stad och går igenom en skog och passerar ett vattendrag. Allt är skimrande rent, och i bergväggarna ser han glimrande kristaller. Småningom når han en väg på vilken människor passerar, vilka är ca en meter långa, magra och med sparsam hårväxt. De rör sig med stor lätthet, vilket förklaras med att gravitationskraften är svagare här än på jorden. Människorna kommunicerar med varandra genom snabba kontakter. Hans jämför dem med myrorna med deras snabba informationsbyte och lättrörighet.

Han ser sedan en stad på avstånd. Den ligger i ett platt sandlandskap. Byggnaderna är endast någon meter höga. Hans försöker förstå vad detta kommer sig av och ser då en tvärsnittsbild av hur människor bor i utrymmen under jordytan. Orsaken till detta skulle vara att klara av de kraftiga temperatursvängningarna som rådde på planeten. En stor fyrkantig mörk byggnad som bröt markant mot de övriga låga husen låg i ena kanten av staden. Hans ställde frågan inom sig vad den byggnaden fyllde för funktion. Svaret blev att den var för att klara av ventilationen under jord.